

3: Emancypacja

W gablocie ściennej pokazujemy państwu trzy przedmioty: szminkę, tamborek, czyli akcesorium ułatwiające haft, i maszynę do pisania. To przedmioty, które mają nam zilustrować sytuację kobiet w pierwszych dekadach XX wieku. Szminka przypomina o przemianach obyczajowych i kulturowych, które wówczas zachodziły. To czas, kiedy kobiety zaczynają korzystać z dobrodziejstwem emancypacji, kiedy coraz częściej rozpoczynają studia, rozpoczynają pracę zawodową, kiedy zmienia się ich wygląd. Noszą krótsze, wygodniejsze sukienki, swobodnie korzystają z makijażu.

Przedmiot drugi, czyli tamborek, to jest przedmiot związany z tradycyjną rolą kobiecą, czyli z troską o gospodarstwo domowe, zajmowanie się tkaninami czy ceramiką to były takie dziedziny tradycyjnie kobietom przypisywane. Pod koniec XIX wieku, w czasie, kiedy dbano o rozwój sztuk stosowanych, kiedy doceniano rzemiosło, były to też dziedziny, które ułatwiały kobietom zarabianie, utrzymywanie siebie i rodziny.

Ostatni przedmiot to maszyna do pisania, typ Erika, bardzo popularny w biurach w latach 30. i 40. XX wieku. Przypomina nam to o zjawisku szklanego sufitu, czyli o tym, że niezależnie od tego, że rosła liczba kobiet wykształconych i pracujących to wciąż stanowiły one mniejszość wśród kadry zarządzającej. I chociaż wiele kobiet osiągnęło spektakularne sukcesy w różnych dziedzinach: w biznesie, w nauce, w sporcie, czy w sztuce, to wciąż stanowiły one mniejszość i kiedy prasa je opisywała to odbywało się to w takim tonie, że jest to coś rzadkiego, niecodziennego albo wręcz osobliwego.